

Der skønnes ikke at være behov for at opretholde de gældende regler om:

1. Differentiering af afgiften for henholdsvis maskinskrevne og håndskrevne udskrifter og attester, således som hjemlet ved retsafgiftslovens § 22, stk. 1, 1. pkt.

2. Den særlige afgiftsregel i retsafgiftslovens § 22, stk. 3, om højere afgift for udfærdigelse af udskrifter af notarialforretninger i akts form, når dette begæres,

3. Reglerne i retsafgiftslovens § 23 om vederlag for papir og for indbinding eller indhæftning og i § 25 om, hvilket antal linier og bogstaver, der mindst skal findes i enhver udskrift eller bevidnelse.

4. Reglen i retsafgiftslovens § 26 om forudbetaling af indtil $\frac{3}{4}$ af, hvad betalingen skønnes at ville udgøre, jfr. § 62, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Bestemmelsen i *stk. 1, 2. pkt.*, træder i stedet for retsafgiftslovens § 24, 1. led, der ligeledes tager sigte på bestemmelserne i retsplejelovens § 39. Reglen i § 24, 2. led, om højere afgift for bekræftelse ved notarius af genparten og andre dokumenter foreslås afskaffet ved forslaget § 43, hvorefter der for disse forretninger skal svares afgift som for udskrifter, jfr. bemærkningerne til § 43.

I *stk. 2* foreslås en fast afgift på 20 kr. for tingbogsattester og for genparten af blade af registret over rettigheder i luftfartøjer. Rettighedsregistret over luftfartøjer føres af Københavns byret, jfr. lov nr. 135 af 31. marts 1960, § 1. Ifølge samme lovs § 18, 1. pkt., fastsætter justitsministeren gebyret for udskrifter. Afgiften beregnes nu ifølge praksis med samme gebyr som tingbogsattester, og det findes rimeligt at lovfæste denne praksis.

Ligeledes er reglerne om afgift for genpart af skibsbladet og for udskrift af det særlige register over skorstensmærker og kontorflag medtaget, jfr. de indledende bemærkninger til kapitlet.

Afgiften foreslås også her fastsat til 20 kr. mod nu 7 kr.

I *stk. 3, nr. 1*, foreslås i overensstemmelse med den gældende ordning, at reglerne i stk. 1 skal finde anvendelse på udskrifter af pantefogedbogen. Betalingen for udskrifter af pantefogedbogen tilfalder vedkommende kommune, jfr. § 63, stk. 2.

I *nr. 2* foreslås, at reglerne i stk. 1 skal finde anvendelse på afskrifter, genparten og fotokopier eller lignende af politirapporter, der bestilles hos politiet. Der findes ikke lovregler om afgift for afskrifter af politirapporter, men ifølge praksis, jfr. justitsministeriets skrivelse nr. 27 af 20. januar 1922, kræves samme afgift som for udskrifter af retsbøgerne. Da det påhviler retskontorerne at

meddele afskrifter af politirapporter, der er fremlagt i retten, finder man det rimeligt, at de tilsvarende afgiftsregler skal anvendes, når afskrifterne m. v. udfærdiges af politiet. Reglen har i første række interesse for rapporter i færdselsager, der bestilles af forsikringsselskaber.

Stk. 4. Afgifterne for udfærdigelse af udskrifter og afskrifter bør fastsættes under hensyntagen til udgifterne til lønning og papir, jfr. de indledende bemærkninger, og der bør derfor også holdes en udvej åben for ændring af satserne, såfremt udskrifter helt eller delvist kan udfærdiges på betryggende måde ad maskinel vej. Det er næppe påkrævet, at lovgivningsmagten skal ulejliges med ændring af afgiftssatserne, der kun angår mindre væsentlige beløb, og det foreslås derfor, at de skal kunne ændres af finansministeren.

Det må følge af reglen i stk. 1, hvorefter der alene skal svares afgift for udskrifter og attester udfærdigede ved retternes foranstaltning, at der ikke skal svares afgift til statskassen, når udskrift af auktionsbog eller attestations af auktionsregning meddeles af auktionslederen. Man har derfor anset det for upåkrævet at gentage reglen i auktionsafgiftslovens § 9, stk. 2. Som i gældende praksis skal der efter forslaget heller ikke svares afgift for de af testamentssekretorer udfærdigede udskrifter af skifteprotokollen i de af dem behandlede boer eller af dokumenter fremlagt til skifteprotokollen.

Til § 49.

De i *stk. 1* foreslåede bestemmelser bygger i vidt omfang på bestemmelserne i retsafgiftslovens § 27, jfr. herved tinglysningsafgiftslovens § 24, stk. 3.

Ved reglen i *stk. 1, nr. 1*, skulle der næppe i større omfang ske ændring af hidtil gældende ret, hvorefter udskrifter og attester på begæring udfærdiges afgiftsfrit til „statsmyndigheder“ og til offentlige stiftelsers regnskabsførere til brug ved deres regnskabsaflæggelse, jfr. retsafgiftslovens § 27, 1. pkt., og tinglysningsafgiftslovens § 24, stk. 3.

Den i *stk. 1, nr. 2*, foreslåede afgiftsfrihed for udskrifter og attester, der bestilles af kommunale myndigheder til brug ved regnskabsaflæggelse, stemmer med hidtidig praksis i tilslutning til reglen i retsafgiftslovens § 27 om afgiftsfri udfærdigelse af udskrifter til offentlige stiftelsers regnskabsførere. At afgiftsfrihed også skal gælde for udskrifter og attester, der bestilles af kommunale myndigheder til brug for sager vedrørende offentlig forsorg eller børne- og ungdomsforsorg, træder i stedet for 2. pkt. i retsafgiftslovens § 27. Af de her citerede lovbestemmelser har lov nr. 659 af 22. december 1919, § 25 (lov om invalideforsørgelse) mistet sin praktiske